

2004, er dagtilbudsområdet flyttet fra Socialministeriet til Ministeriet for familie- og forbrugeranliggender. Bemyndigelsen gives derfor til ministeren for familie- og forbrugeranliggender i stedet for til socialministeren.

Til nr. 4

§ 15 a ændres som følge af indførelse af landsdækkende pasningsgaranti.

I stk. 1 foreslås det, at pasningsgarantien skal tilbydes i et dagtilbud efter §§ 9-11. Det vil sige i en daginstitution, i kommunal dagpleje eller i en puljeordning. Kommunen kan således ikke opfylde pasningsgarantien ved at tilbyde forældrene et tilskud til privat pasning efter § 26 eller et tilskud til brug for pasning af egne børn efter § 26 a, hvis forældrene ønsker en plads i et dagtilbud.

Stk. 2 svarer til den gældende bestemmelse i § 15 a, stk. 2, med undtagelse af, at bemyndigelsesbestemmelsen er flyttet til stk. 5.

I stk. 3 foreslås det, at kommunen, hvis den bryder pasningsgarantien, forpligtes til at dække udgifterne, hvis forældrene får tilbud om en plads i et dagtilbud i en anden kommune eller indgår aftale om privat pasning efter § 26. Ved plads i en anden kommune dækker tilskuddet bruttodriftsudgifterne ved denne plads, så forældrene ingen udgifter får ved denne. Ved aftale om pasning efter § 26 kan tilskuddet maksimalt udgøre, hvad der svarer til kommunens gennemsnitlige bruttodriftsudgifter pr. plads i et dagtilbud til aldersgruppen. Tilskuddet ydes indtil det tidspunkt, hvor kommunen kan tilbyde en plads, og forældrene med rimeligt opsigelsesvarsel kan frigøre sig fra betaling for en anden plads eller aftale om privat pasning.

Med de foreslåede regler holdes forældrene som udgangspunkt fri for betaling, og de almindelige regler om tilskuddets størrelse og forældrenes egenbetaling gælder således ikke ved brud på pasningsgarantien.

Ministerens fastsætter nærmere regler om kommunens dækning af forældrenes udgifter, hvis kommunen bryder pasningsgarantien.

Det foreslås endvidere at opretholde bestemmelsen om, at kommunens tilskud til brug for en plads i dagtilbud skal udgøre mindst 70 pct. af bruttodriftsudgifterne, hvis kommunen ikke kan tilbyde forældrene en plads fra det tidspunkt, hvor de efter de fastsatte frister skal have anvist en plads i et dagtilbud. Denne bestemmelse gælder ikke kun i forhold til det eller de børn, der ikke kan få en plads fra garantidatoen, men for fastsættelse af tilskud til plads i alle dagtilbud, der er omfattet af pasningsgarantien.

I stk. 4 foreslås det, som efter den gældende bestemmelse i § 15 a, stk. 4, at kommunen i ganske særlige og enkeltstående tilfælde kan undlade at forhøje tilskuddet, hvis kommunen inden yderligere én måned efter det tidspunkt, hvor barnet skulle have anvist en plads efter de fastsatte frister, kan anvise barnet en plads. Der henvises i øvrigt til "Gældende ret" under de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i stk. 5, at familie- og forbrugerministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om pasningsgarantien, herunder om frister for anvist af plads og om tilskud til forældrene, hvis kommunen ikke kan opfylde pasningsgarantien.

Det foreslås i stk. 6, at kommuner, som ved lovens ikrafttræden ikke har pasningsgaranti efter lovens bestemmelser, som en overgangsordning senest 1. juli 2005 skal tilbyde pasningsgaranti fra 9 måneders alderen, hvis kommunen ikke fra denne dato indfører pasningsgaranti fra 6 måneders alderen. Kommuner, som benytter overgangsordningen, kan samtidig nedsætte kommunens tilskud til dagtilbud til mindst 69 pct. af de budgetterede driftsudgifter.

Til § 2

Til nr. 1

Loven foreslås at træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Kommuner, som har indført pasningsgaranti efter § 15 a ved lovens ikrafttræden, kan således ikke ophæve pasningsgarantien.

Til nr. 2

Det foreslås, at pasningsgarantien, som fastsat i § 15 a, stk. 1 og 2, skal være indført i alle kommuner senest 1. juli 2006. Der er intet til hinder for, at kommunen indfører pasningsgaranti tidligere og med mulighed for at nedsætte tilskuddet. Indtil 1. juli 2005 finder § 15, som gældende indtil denne lovs ikrafttræden, fortsat anvendelse for kommuner uden pasningsgaranti.

Til nr. 3

Efter de gældende regler skal kommunen fastsætte forældrenes egenbetaling for et regnskabsår ad gangen på grundlag af dagtilbuddenes budgetter. Kommunen skal desuden give forældrene meddelelse om betalingens størrelse senest én måned før en ændring af egenbetalingen, det vil sige senest med udgangen af november måned, jf. § 22 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 890 af 6. november 2003 om kommunens tilskud til brug for dagtilbud til børn, forældrenes egenbetaling og fripladstilskud m.v.

For at give kommuner, der ikke har pasningsgaranti ved lovens ikrafttræden, mulighed for at vedtage bud-